Algorytmy Kombinatoryczne W Bioinformatyce projekt 3

Natalia Michałkiewicz 147902

Cel projektu:

Program, którego funkcją będzie znalezienie struktury gwiazdy(struktury podobnej do kliki), w podanych na wejściu pięciu sekwencjach. Jako parametry mamy do dyspozycji długość podciągu i minimalny próg wiarygodności, które wprowadza użytkownik.

Opis funkcji użytych w programie:

Odczyt:

Wczytywanie podanych przez użytkownika dwóch plików: .fasta z sekwencjami i .qual z jakością. Zawiera pętle znajdujące znak ">" czyli początek, omija go i wczytuje sekwencje i jakość do dwóch osobnych wektorów.

Usuwanie:

Na początku używając pętli for zakropkowuję ('.') miejsca w sekwencji poniżej progu, to samo robię dla jakości, lecz tam wpisuję '0' w miejsca poniżej progu. Następnie tworzę wektor wektorów na nowe pozycje, czyli przepisuję wszystkie z pominięciem '.' i '0'. Dzięki temu pozwala mi to na zachowanie oryginalnych numerów pozycji sekwencji.

Tworzenie grafu:

Stworzyłam w tym celu dwie funkcje pomocnicze, które opierają się na warunku z zadania ("połączenie wierzchołków nieskierowanymi krawędziami, jeśli odpowiadają one takim samym podciągom występującym w różnych sekwencjach, a różnica w pozycjach podciągów wewnątrz sekwencji nie jest większa niż dziesięciokrotność długości podciągu").

Samo tworzenie grafu opiera się na czterech pętlach for, gdzie dwie pierwsze przechodzą po pierwszym zbiorze, a dwie następne dlatego że mamy połączenia z innych sekwencji- w której warunek if sprawdza możliwość stworzenia krawędzi: muszą być takie same podciągi, pochodzić z innych sekwencji i 10krotność podciągu. Na wyjściu otrzymujemy graf w postaci wierzchołków-podciągów, z informacją o numerze sekwencji w jakiej się znajduje i na której pozycji i jego następnikami.

Opis algorytmu:

Wyszukanie motywu:

Na początku sprawdzam krawędź po krawędzi w funkcji *validateqlique* czy następniki łączą się z kolejnymi sekwencjami i przyznaję punkty za połączenie. Jeśli wierzchołek posiada wszystkie punkty (>0) może być potencjalną kliką. Następnie tworzę mapę zawierającą parametry: nr i pozycję w pierwotnej sekwencji oraz wszystkie krawędzie. Później w funkcji pomocniczej *uzupelnijmape* przechodzę po wszystkich następnikach pierwszej sekwencji i dla każdego wierzchołka tworzę numer, którego nie mogę użyć (ponieważ w następnikach może się pojawić np. sytuacja: 1,2, 2, 3, 4 – nie może być powtórzeń). Później do wektora tymczasowego przypisuję dozwolone krawędzie z pominięciem użytych wcześniej. Następnie w głównej funkcji *motywy* przechodzę po każdej krawędzi za pomocą pętli for, stamtąd do każdej pojedynczej sekwencji i jeśli pozycje się zgadzają z elementem mapy to porównuję wektory. Do tego służy ostatnia już funkcja pomocnicza *porownajwektory*. Sprawdza czy każdy podciąg pokrywa się z każdym w kolejnych czterech sekwencjach. Zwracana jest pierwsza napotkana struktura gwiazdy.

Złożoność obliczeniowa:

O(n^4) – obliczone na podstawie ilości zgnieżdzonych w sobie pętli

Instancje:

1 INSTANCJA

.fasta:

.qual:

test 1: próg: 26 długość podciągu: 8 motyw: GCTTGTGC sekwencja: 1, nr pozycji: 63 sekwencja: 2, nr pozycji: 15 sekwencja: 3, nr pozycji: 17 sekwencja: 4, nr pozycji: 24 sekwencja: 5, nr pozycji: 45 test 2: próg: 21 długość podciągu: 5 motyw: GCCTG sekwencja: 1, nr pozycji: 55 sekwencja: 2, nr pozycji: 7 sekwencja: 3, nr pozycji: 9 sekwencja: 4, nr pozycji: 16 sekwencja: 5, nr pozycji: 37 test 3: próg: 30 długość podciągu: 4 Nie znaleziono motywu test 4: próg: 28 długość podciągu: 6 motyw: AGCCTG sekwencja: 1, nr pozycji: 53 sekwencja: 2, nr pozycji: 5

sekwencja: 3, nr pozycji: 7

sekwencja: 4, nr pozycji: 14

sekwencja: 5, nr pozycji: 35

.fasta:

```
CAAGAGTCGTATTTCTAACTTGTTGATTTTGGAGCA COMMON AAAATTATTGATGTAAAGCCACCTAGAGCAGTGATAC
TGATCTCTTTCTTTTGCG
TTTTTGAGTAATTTTTAATTTG
CGCTTCAAAACTGCAAGAAGAAAGGTTTTGAATGCAAT<mark>AUCACGCTCAUGGC</mark>AAGAAAGAGATCAGTATCACTGCTCTAGGTGGCTT
TACATCAAATTAATTTTTG
CCACCTAGAGCAGTGATACTGATCTCTTTCTTTTGCGCCAACTCCATTGCATTCAAAACCTTTCT
                                                                                        AGCGACTT
AGCATCTCTGG
AGCAGTGATACTGATCATGACGCTGATGGCAACTCCATTGCATTACAAACCTTTCTTCTTGCTAGTTTGAAGCGACTTAGCATCTCT
AGGAAACAAAG
.gual
>DOJHLOP02GOMKX length=105 xy=2623_3007 region=2 run=R_2005_09_08_15_35_38
32 31 26 32 29 32 32 31 32 30 31 29 28 17 32 31 31 27 31 31 27 31 30 27 31 25 25 25 22 13 28 26 27 31 31 28 27 18 27 25 24 24 22 13 31 27 32 31 30 22 22 21 16 7 30 27 27 31 27 31 23 32 31 32 28 27 15 31 30 27 32 31 26 32 31 32 29 31 31 29 32 31 31 32 32 32 32 32 32 33 32 33 32 38 27 15 31 30 27 32 31 26 32 31 32 29 31 31 31 29 32 31 31 32 32 32
>DOJHLOP02HH1SG length=109 xy=2958_3582 region=2 run=R_2005_09_08_15_35_38
32 32 32 30 26 28 31 27 30 29 28 17 31 27 24 24 <mark>20 6 30</mark>
26 20 26 29 32 30 26 31 <mark>31 28 28 29 31 27 29 24 25 33 31 23 23 20</mark> 13 1 24 28 28 16 28 1
31 24 32 32 31 29 29 27 <mark>32 31 31 32 31 29 31 25 29 31 25 31 31 28 28 23 15 23 2</mark>9 28 18
31 27 25 25 18 32 30 <mark>87 32 35 27 35 32 20 30 20 24 22 13 55 22</mark> 23 32 29 32 32 30 30 27
30 31 30 32 30 25 32 32 26 28 25
32 26 31 29 28 31 30 32 30 26 30 31 29 32 32 31 <mark>18 28 28 28 18 27 24 24 18</mark>
                                                                                   27 30 28 31
25 18 29 30 23 15 25 27 21 26 28 31 30 24 13 30 25 25 18 28 21 28 28 16 32 29 26 31
```

test 1: próg: 15 długość podciągu: 5 motyw: GACGC sekwencja: 1, nr pozycji: 39 sekwencja: 2, nr pozycji: 19 sekwencja: 3, nr pozycji: 41 sekwencja: 4, nr pozycji: 68 sekwencja: 5, nr pozycji: 19 test 2: próg: 20 długość podciągu: 6 nie znaleziono motywu test 3: próg: 10 długość podciągu: 6 motyw: GACGCT sekwencja: 1, nr pozycji: 39 sekwencja: 2, nr pozycji: 19 sekwencja: 3, nr pozycji: 41 sekwencja: 4, nr pozycji: 68 sekwencja: 5, nr pozycji: 19 test 4: próg: 24 długość podciągu: 4 motyw: TGAT sekwencja: 1, nr pozycji: 24 sekwencja: 2, nr pozycji: 24 sekwencja: 3, nr pozycji: 27 sekwencja: 4, nr pozycji: 14

sekwencja: 5, nr pozycji: 6

.fasta:

.qual:

test 1:

próg: 25

długość podciągu: 4

motyw: TAAT

sekwencja: 1, nr pozycji: 54

sekwencja: 2, nr pozycji: 52

sekwencja: 3, nr pozycji: 54

sekwencja: 4, nr pozycji: 48

sekwencja: 5, nr pozycji: 79

test 2:

próg: 6

długość podciągu: 8

motyw: GTATCAGT

sekwencja: 1, nr pozycji: 76

sekwencja: 2, nr pozycji: 30

sekwencja: 3, nr pozycji: 37

sekwencja: 4, nr pozycji: 12

sekwencja: 5, nr pozycji: 62

test 3:

próg: 18

długość podciągu: 5

motyw: TTGAT

sekwencja: 1, nr pozycji: 49

sekwencja: 2, nr pozycji: 19

sekwencja: 3, nr pozycji: 19

sekwencja: 4, nr pozycji: 42

sekwencja: 5, nr pozycji: 34

Wnioski:

Im dłuższy podciąg tym znalezienie struktury gwiazdy jest znacznie trudniejsze.

Zmiany progu wiarygodności często uniemożliwiają przypisanie nukleotydów do podciągu.

Zmniejszenie wymogów ułatwia znalezienie struktury.